

Lyrics

Blekt ljus

Morgonen kom med ett blekt ljus
och det föll snö så ljudlöst och kallt.
Jag lyfter mina ögon mot skyn,
frågar ur djupaste längtan.
Speja, när kommer du hem?

Minns att du är inte ensam på denna färd,
och stjärnorna ler och finns där bakom snötunga moln.
Skådar din djupaste längtan.
Varför är vägen så lång?

Fortsätter resa oss

Vägen som svänger där,
natten är stor,
lyktorna leder oss
fram till en bro.
Svagaste stjärneljus
leder oss vidare, vi
fortsätter resa oss
vad som än sker.

Stormen från havet far,
mörkskuggor går
högt upp mot stad och land
tar allt de får.
Sida vid sida står
vi nu och framåt går,
vi fortsätter resa oss
vad som än sker.

Redo att ta emot,
redo att se,
redo att blåsa på,
redo att gå.
Skyddshjälm och kängor på,
livlina med också.
Vi fortsätter resa oss
vad som än sker.

Du är din och jag är min

Du är din och jag är min,
Själen speglar andetag
Vilken framtid oss beror,
Hur vi ställer våra skor
Till vår fördel har vi val,
Lycka, sorg och tusen kval
Du är din och jag är min

Du är din och jag är min
Följa föra om varann
Skifta om så jag förstår
Hur det är just där du går.
Dansa lätt och inte dra,
Låt den andra bara va
Du är din och jag är min

Du är din och jag är min,
Olika vi alltid är.
Stort och smått i dagligt prat,
Städa, tvätta handla mat.
Vi försöker hjälpas åt,
För vi är i samma båt.

Fan i båten

Allt som är mitt bär jag med mig nu
Jag lämnat har mitt skal..
Djup ropar till djup
Jag har förlorat en dag eller två
Men har jag tagit fan i båten får jag ro han i land

Gräv där jag står, Gör om, gör rätt.
Må lyckan stå mig bi.
Djup ropar till djup
Jag har förlorat en dag eller två
Men har jag tagit fan i båten får jag ro han i land

Den enes död, den andres bröd.
Så länge jag andas, finns hopp.
Djup ropar till djup
Jag har förlorat en dag eller två
Men har jag tagit fan i båten får jag ro han i land

Att skiljas är att dö en smula.
Ensam är stark har jag hört.
Djup ropar till djup
Jag har förlorat en dag eller två
Men har jag tagit fan i båten får jag ro han i land

Kommer tid så kommer råd.
Gräv just där jag står.
Djup ropar till djup
Jag har förlorat en dag eller två
Men har jag tagit fan i båten får jag ro han i land

Vaggvisa 2.0

Den rikes plåga är dess skam
Fattig sträcker ut sin arm
Och ber om mat och vatten.
Släpp nu det som själen tär

Du blott en kugge i världshjulet är
En liten tid på jorden.

Att segla bort förutan vind
En kunskap att behärska
Att skiljas från en älskad vän
En prövning att förkasta
Bryta norm i motvindsstorm
Krossa patriarkatet

Sov du stackars vilsna själ
Livet bjuder ve och väl
För vår tid är hård och kall
Murar bygges överallt
Bryter livets vita svall
För våra söner och döttrar

Dröm du redan rosenrött,
Å jag vet att du är trött
Trött på alla onda ting
Som flammar här omkring

Världen är en sorgeö
Bäst man lever skall man dö
Å bli mull tillbaka.

Tiden

Vill så gärna skriva brev,
säga allt mitt hjärta vet.
Men jag hittar inga ord,
flätan tovar sig förgjord.

Väntan är likt höstens fång,
långsam färd mot död och tvång.
Färger skruppna, karg och trång.
Syre krävs för livets gång.

Djupa andetag som känns,
tänjer livets spröda gräns.
Hjälper dem som vandrat vill. Låt oss hoppas lite till.

Spruckna krukans blommor varm,
står i dammig fönsterkarm.
Ingen vet vad tiden är,
låt mig leva nu och här.

Ack du som kan på människan tro

Ack du som kan på människan tro
Se till vår nöd och jämmer stor
Här uti Sveriges rike

Ty dumhet tager överhand

Så här som i mång annat land
Bland män och kvinnor like

Hos oss har ängslan övertag
Och vridit om vårt sinnelag
Förhärdat våra hjärtan

Tillräkna ej vår synd så led
För vilken du är vorden vred
Ack tröst och hjälp oss arma

Med fickan full av minnenSju saker har jag lärt mig om resor,
det omöjliga blir möjligt.När vi far iväg, alla ihop, då kan vi gå hur långt som helst.
Den långa resan hem,
med fickan full av minnen åker vi hem.
Hon säger att vi ska åka till Berlin, många mil utav vägarnas damm.
Å de röda skorna tager vi med. Där i natten ska vi sjunga i Sinnenas hus.

Den långa resan hem,
med fickan full av minnen åker vi hem.Så långa dagar jobbar vi,
bubbelskratt och skaparlust. Natten är sen, gryningen kommer snart,
klänningen i en slarvig hög på en stol.

Den långa resan hem,
med fickan full av minnen åker vi hem.

De kom över sjön för att dela
den blåaste skymningstimmen. Där rum efter rum öppnas in,
in mot själarnas okända djup.

Den långa resan hem,
med fickan full av minnen åker vi hem.

Å jag erkänner att jag tänker
på det förflutna ibland. Och då faller jag ner i ett håll. Vildvinge, systerliv,
lyfter mig upp mot ljuset igen.

Den långa resan hem, med fickan full av minnen åker vi hem.

Blå

De svarta slitna stövlarna och jag

Tar tåget mot norr

Till blåa bergen

Ett barndomshem

Svala vindar, svala vindar

Mot mina axlar vilar en själ

Med värmande mönster från en annan tid

En annan tid

Genom fönstret, genom fönstretDe blåa bergen omsluter mig

Och fågeln i min flyger vart den vill

Vart den vill

Blå jeans med slitningar bär på spår

Från en annan tid

Reser hem, reser hem

Reser hem

Och fågeln i min flyger vart den vill

Vart den vill

Vännen min

Vännen min, varma blickar dröjer
Önskar stanna tiden nu
Allt som sker, våra liv förnöjer
Vinden i min dag är du
Vi kan vara vattendroppar klara
Eller eldens låga flammande het
Inuti hjärtats bank vi spara
Allt som ingen annan vet

Vännen min, nu är drömmar nära
Vi står stilla här en stund
Rummets andetag kan bära
Till någonting som ger oss grund
Vi kan vara meningen som sluter
Det vi innerst inne vill
I några få väl stulna minuter
Där vi finner mod att höra till varandra

En smula udda farled till livet

En smula udda farled till livet
Drömma stort och våga mycket
Spikar hamras till hälften
På större havsdjup syns orörd botten
Hamnen är visserligen grund
Lägger fast

Under det översta, hårda lagret ligger mjuka mossor
Tiotusen dagar, Livet är för kort

I morgon

I morgon kanske sommaren kommer
Men vi blickar ändå framåt mot kylan
Fram och tillbaka över mossen går han
Plöjer i jorden
Torven tas upp, värmer sen under kalla dagar
Bakom går syster med nakna fötter
Varma mossen mot bara huden

I morgon kanske sommaren kommer
Men vi blickar ändå framåt mot kylan
Händer som slår i svala vattnet
Tvättar allt linne Allting blir rent, värmer sen under kalla dagar
Barnen leker med de dem hittar
Viskar sagor med rosenkinder

I morgon kanske sommaren kommer Men blickar ändå framåt mot kylan
Famlar i mörkret efter båtens åror
Fiska i natten
All fångst blir mat och värmer sen under kalla dagar
Tuppen den gol innan han kom hem

Eget näste ger bästa ro.